

25 de novembre

Sovint, en arribar la nit, quan ja s'alenteix l'activitat diària, trobo el moment de sentir les notícies i ...buf...una altra vegada.... una altra dona assassinada. I no passa res, és ja una notícia habitual. Quina barbaritat i nosaltres no reaccionem, seguim com si res...

Des de l'institut, potser podem fer alguna cosa..., podem educar des de la igualtat, des de la llibertat individual, des del respecte... Almenys, avui us convidem a la reflexió sobre la cruel realitat que, malauradament, persisteix com un malson.

M'agradaria que tots plegats féssim l'esforç d'intentar posar-nos dins la pell d'aquestes dones que durant tant de temps són maltractades diàriament, sense trobar el camí per sortir d'aquesta tortura, amb una angoixa permanent i una vida plena de moments altament agressius.

Elles no hi són voluntàriament, simplement no saben com sortir-ne. En molts casos depenen econòmicament del seu maltractador, o bé han estat tant de temps sotmeses, insultades i anul·lades, que la seva autoestima ni existeix i s'han acabat creient que no valien per res, que no hi ha una altra opció per les seves vides. En el pitjor dels casos, tenen fills amb el seu maltractador i això fa el lligam encara més fort. És molt difícil trencar la inèrcia de la vida familiar, és com un cercle viciós en què es van enfonsant cada dia més.

Ara vosaltres esteu, tot just, començant a sortir de la infantesa. Teniu tota una preciosa vida al davant. Haureu de triar a les persones que conviuran amb vosaltres: estigueu ben atentes noies, i també vosaltres, nois... No us creieu això que diuen les cançons de "sin tí no soy nada", " sin tí me falta el aire", "no em puc imaginar la vida sense tu"... Ni tampoc és veritat això de "trobar la vostra mitja taronja"... vosaltres sou taronges senceres!!!! Sempre, sempre haureu d'estar atents a si la persona que teniu al vostre costat us ajuda a créixer, si us fa sentir bé o, si pel contrari, cada dia us pressiona més fins que la vostra personalitat vagi quedant de mica en mica anul·lada. Heu de sentir que aquesta persona us sumi, que mai us resti...

I quan la teva parella **et suma**?

Doncs, si et diu "que bé que et queda aquesta roba", si sovint et fa riure, si no t'exclou dels seus plans divertits, si mostra complicitat i respecte per tu...

Però **et resta** si et crida, si sempre s'enfada per qualsevol cosa sense importància, si et diu quina roba t'has de posar encara que a tu t'agradi vestir d'una altra manera, si vol controlar el teu telèfon, si et diu "i tu calla!!" " tu no saps res, no t'enteres...", si no et deixa veure als teus amics i de mica en mica et va separant d'ells, si després d'una estona junts et sents trist, molt trist, si et fa plorar...

Frases com "això ho faig perquè t'estimo" o "Ningú t'estima més que jo" després d'un mal rotllo, t'haurien de posar alerta.

Mai un bofetada està justificada, ningú té dret a fer-vos mal. Si no li agrada alguna cosa, us pot abandonar, però MAI ha de tenir amb vosaltres un comportament agressiu, ni verbal ni físic. Estigueu atents perquè la violència es pot exercir de moltes maneres diferents...

Anem a construir entre tots una societat més igualitària, on no tingui cabuda l'agressió com una manera malaltissa d'estimar.

Avui volem tenir un record especial per a totes aquelles persones que han perdut la vida en mans del seu agressor, i també per a totes aquelles que pateixen en silenci en el seu dia a dia.

Per això llegirem el nom de les assassinades des de l'inici d'aquest any 2015 i deixarem una flor pel seu record.